

ikke hjælpe os med at faa Udgiften til det allerede fuldførte Arbejde, altsaa godt og vel 8 000 Kr., dækket? Det forekommer mig, at Lærerforeningen her har udført et saare fortjenstfuldt Arbejde. Det er ikke saaledes at forstaa, at det er Planer, som skal paatvinges Skolerne, det er, for at benytte et Udtryk, som jeg ved, at den højtærede Minister ofte og med god Grund benytter, et Tilbud, som gives Kommunerne og Skolernes Styre rundt omkring, en Vejledning ved Udarbejdelsen af Undervisningsplaner. Det forekommer mig, at det danske Skolevæsen har god Grund til at være Lærerforeningen taknemmeligt for dette Arbejde, og at det kun er ret og rimeligt, at Staten nu bidrager til Dækning af Udgifterne.

Staten er ikke altid saa forsigtig med at give sine Penge ud. Jeg maa maaske sammenligne den Sag, jeg her taler om, med en anden Sag, som Staten yder Penge til, og som er omtalt under Betænkningens Nr. 169, hvor der findes en Svarskrivelse angaaende Folkelig Universitetsforening, der har en Bevilling paa 18 000 Kr. paa Finansloven. Da Folkelig Universitetsforening i sin Tid blev dannet, havde den min fulde Sympati, og jeg var fra først af selv med i Bevægelsen hjemme i min By. Men jeg tror, at denne Virksomhed er kommet noget ind paa Afveje, at den i hvert Fald ikke her i vort Land har faaet eller vil faa den Betydning, som er de mange Penge værd, man ofrer paa den. I Skrivelsen oplyses der, at der i 1917—18 blev holdt 47 Foredrag gennem denne Forening, næste Aar 36 og i 1919—20 42. Disse, lad os i Gennemsnit sige 40, Foredrag om Aaret koster altsaa den danske Stat 18 000 Kr.; det bliver 450 Kr. pr. Foredrag.

Det er vist et meget stort Spørgsmaal, om det danske Samfund faar Valuta for det, her gives ud. Maa jeg oplyse, at der gaar 2 000 Kr. til Trykning af et Grundrids for Foredragene, som Tilhørerne endda skal betale med 10 Øre hver. Hver Lærer faar 30 Kr. i Honorar for hvert Foredrag plus 5 Kr. for hver 6 Timer, han er fraværende fra sit Hjem — det er altsaa 20 Kr. i Døgnet —, plus 7½ Kr. pr. Halvdøgn, han er fraværende fra sit Hjem, altsaa 15 Kr. pr. Døgn. Det bliver i alt 35 Kr. i Døgnet foruden Honorar for Foredraget; desforuden faar Læreren selvfølgelig sine Rejseudgifter dækket. Dernæst faar Sekretæren for denne Institution 1 500 Kr. aarlig; han har til Medhjælp en Assistent, som faar 800 Kr. Endelig er der et Bud, som faar 100 Kr., og Kontorudgifterne andrager 800 Kr.

Naar man fra Undervisningsministeriets Side Aar for Aar kan stille Forslag om at opretholde denne Bevilling paa 18 000 Kr., der bliver anvendt saaledes, at der for at administrere disse 18 000 Kr. skal gives 3 200 Kr. til Sekretær, Assistent o. s. v., og hvert Foredrag koster 450 Kr. aarlig, saa er det kun ret og rimeligt, at Danmarks Lærerforening nu faar sine Udgifter til det omtalte saare fortjenstfulde Arbejde med Hensyn til Undervisningsplaner dækket fuldt og helt. Jeg tillader mig derfor, saa varmt jeg formaar, at henstille til den højtærede Minister til tredie Behandling at sørge for, at Danmarks Lærerforening faar sine Udgifter til Udgivelse af Undervisningsplaner fuldt ud dækket. Det er ikke mere, end hvad Danmarks Lærerforening har fortjent; og naar man ser hen til, hvorledes Penge bliver anvendt paa andre Omraader — jeg har nævnt et af disse Omraader —, tror jeg, at store Dele af Befolkningen vil finde det meget underligt, at man optræder saaledes paa den ene Side overfor Danmarks Lærerforening, som tæller 10 000 Medlemmer, og paa den anden Side overfor en lille Forening, som søger at hæge om en Tanke, der har vist sig ikke at kunne slaa Rod i den danske Befolkning.

K. M. Klausen: Vedrørende Undervisningsministeriet har der mellem den højtærede Minister og Finansudvalget været afholdt en Række Samraad. Jeg kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger til enkelte af disse.

Det første angaar Oprettelsen af et Kursus for Lærere og Lærerinder ved Ungdomsskolen ved en af vore Højskoler eller Landbrugsskoler. Den Bevilling, som siden 1914 er givet paa Finansloven til Støtte for Ungdomsskolen, har gjort en Del Nytte; men man kan desværre ikke sige, at Ungdomsskolen er gaaet saaledes frem, som man kunde ønske det. Der er indsamlet en Del Oplysninger vedrørende denne Skole, og det viser sig, at der siden 1914 er blevet oprettet i alt 280 Skoler, men desværre er ikke mindre end 95 af disse atter forsvundet. Det vil altsaa sige, det kan lykkes omkring i Landet at oprette Skoler, som kan gaa et Aar eller et Par Aar, men saa forsvinder de igen. Dette er i høj Grad sørgeligt, for der, hvor man har faaet oprettet Skoler og de atter er gaaet ind, vil det være meget vanskeligt senere at faa Arbejdet i Gang igen.

Grundene til, at disse Skoler har saa ringe Fremgang, og at saa mange af dem forsvinder igen, er forskellige. En af Grundene er, at Arbejdsgiverne lægger sig hin-